

عنوان مقاله:

تأثیرات اندیشه های نگارگران قرون هفتم تا دهم هجری و نگرش های آنان در تصویر انسان و طبیعت در نقاشیهای مینیاتور

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد از نگاه معلم (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 45

نویسنده:

آزاده افتخاری - کارشناس ارشد رشته ارتباط تصویری، دانشگاه الزهرا تهران استاد دانشگاه و هنرآموز هنرستان

خلاصه مقاله:

شروع نقاشی ایران را می توان در نقاشیهای دیواری ادوار پیش از تاریخ بویژه دوران پارثیان و ساسانیان جستجو کرد. هنر پارثیان و ساسانیان در ادامه با نقوش کتابهای مانویان پیوند می خورد و این نقاشیها در دوران بعدی، مینیاتور ایران را تشکیل می دهند. تفکر و اندیشه عرفانی و اسلامی از طریق نفوذ در ادبیات به نقاشی نیز وارد می شود. این اندیشه ها از دیرباز در ایران باستان ریشه داشته است. استفاده از نمادها و سمبل ها و پرهیز از هر نوع طبیعت گرایی تلاشی بوده است برای ساختن دنیای خیالی و مثالی و نمایشی از اندیشههای الهی. مقاله حاضر پژوهشی است درباره نگرش هنرمندان قرون هفتم تا دهم هجری و تأثیر اندیشه های آنان در تصویر انسان و طبیعت در نقاشیهای مینیاتور البته عوامل دیگری از جمله نظام حاکم و عوامل محیطی نیز تأثیری در نحوه ترسیم این نقاشیها داشته است. در این پژوهش سعی شده است ارتباط بین عرفان و مذهب و تأثیر آن بر روی هنر. ایجاد هنر دینی و نگرش عارفانه هنرمندان نگارگر و تأثیر این نگرش بر روی انسان و طبیعت و نحوه ارتباطی که بین این دو برقرار شده است مورد بررسی قرار بگیرد.

کلمات کلیدی:

نقاشی انسان و طبیعت - نقاشی مینیاتور نگارگری اندیشه اسلامی و عرفانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1528421>

